

**Άκολουθία Μαρτύρων ΕΥΑΝΘΙΑΣ,
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ καί ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΥ**

Ψαλλομένη τῇ 11^ῃ Σεπτεμβρίου

Ποίημα Μητροπολίτου Ῥόδου Κυρίλλου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὴν Εὐανθίαν συμφώνως, καὶ τὸν Δημήτριον, σὺν τῷ καλλίστῳ γόνῳ, τῆς αὐτῶν συζυγίας, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις οἱ εὐσεβεῖς, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζοντες· ὡς εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι πάντων ἡμῶν, ὑπερεύχεσθε πρὸς Κύριον.

Ὡς συζυγία ἀρίστη, πίστει συνδούμενοι, καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ, ἢ σαρκὶ ἠνωμένοι, εὐάρεστος θυσία σὺν τῷ υἱῷ, Εὐανθία, Δημήτριε, θανατωθέντες ἐν δίψει τε καὶ λιμῷ, τῷ Κυρίῳ ἀνηνέχθητε.

Πανοικεσία ἀγία, Χριστῷ προσήχθητε, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἀνενδότου ἀγῶνος, Δημήτριε παμμάκαρ σὺν τῷ παιδί, καὶ τῇ θείᾳ συζύγῳ σου, μεθ' ὧν θερμῶς ἐκδυσώπει τὸν Λυτρωτὴν, τοῦ σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τοῦ Ἀβραὰμ τὴν θυσίαν, σὺ ὑπερέβαλες, συναπελθὼν πρὸς δρόμον, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, συνεύνῳ καὶ τῷ τέκνῳ, Μάρτυς Χριστοῦ, Ἀθλοφόρε Δημήτριε, μεθ' ὧν ἀπαύστως ἐξαίτει παρὰ Θεοῦ, τὴν εἰρήνην τοῖς τιμῶσί σε.

Τὴν μυστικὴν εὐανθίαν, Χριστοῦ τῆς πίστεως, ἐν ἄθλοις φερωνύμως, ἐπιδείξασα Μάρτυς, ἐξήνθησας ὡς ῥόδον ἐν τῆς Ἐδέμ, τῷ λειμῶνι μυρίπνοον, εὐωδιάζουσα χάριτι τὰς ψυχάς, Εὐανθία τῶν τιμώντων σε.

Τῶν γεννητόρων τὸν ζῆλον, ἐκμιμησάμενος, ἀρτολιμῷ μετέβης, πρὸς τὴν ἄφθαρτον λῆξιν, ἐν ἣ συνάπολαύων τῆς τοῦ Θεοῦ, γλυκυτάτης μεθέξεως, πάντων ἡμῶν θαυμαστὲ Δημητριανέ, τῶν ὑμνοῦντων σε μνημόνευε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν τῶν Μαρτύρων ἱερὰν πανοικεσίαν, τῆς τοῦ Ἐκατοντάρχου Κορνηλίου διδαχῆς, τὰ τίμια ἐν Κυρίῳ θησαυρίσματα, δεῦτε σήμερον οἱ πιστοί, τοῖς ἄσμασιν

ἐπαινέσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτούς· χαίροις πανένδοξε Δημήτριε, ὁ τὴν ἐπίγειον ἀρχὴν βδελυξάμενος, καὶ Χριστῷ ὑποτάξας σεαυτόν, τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων· χαίροις Εὐανθία πανεύφημε, ἡ μαρτυρίου ἐν τῷ καλῷ ἀγωνίσματι, φερωνύμως τὴν μυστικὴν, τῆς πίστεως εὐανθίαν ἐπιδείξασα· χαίροις σοφὲ Δημητριανέ, ὁ τῶν εὐκλεῶν γεννητόρων, ἀναδειχθεὶς υἱὸς γνησιώτατος, συναθλήσας αὐτοῖς, ἐν πολιῷ εὐσεβείας φονήματι. Παρρησίαν ὡς ἔχοντες πρὸς Θεόν, τὴν εἰρήνην αἰτεῖσθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Εἰ καὶ θείῳ βουλήματι, περιφανεῖς στεῖραι γυναῖκες ἐβλάστησαν, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν· ὅτι καὶ ἐξ ἀγόνου παραδόξως τεχθεῖσα μητρός, ἔτεκεν ἐν σαρκὶ τὸν ἀπάντων Θεόν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστρός· ἡ μόνη πύλη τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἦν διελθὼν κεκλεισμένην διεφύλαξε· καὶ πάντας σοφῶς οἰκονομήσας, ὡς οἶδεν Αὐτός, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. μγ', 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀναγγελεῖ ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἶμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἔτι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. γ', 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ

έλογίσθη κάκωσις ή έξοδος αὐτῶν καὶ ή άφ' ήμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν έν εἰρήνη. Καὶ γάρ έν ὄψει ανθρώπων έάν κολασθῶσιν, ή έλπίς αὐτῶν άθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εύεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός έπέειπεν αὐτούς, καὶ εύρεν αὐτούς άξιούς έαυτοῦ. Ὡς χρυσόν έν χωνευτηρίῳ έδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ έν καιρῷ έπισκοπῆς αὐτῶν άναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες έν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν έθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοθέντες έπ' αὐτῷ συνήσουσιν άλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ έν άγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ έλεος έν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ έπισκοπῆ έν τοῖς έκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Άνάγνωσμα (Κεφ. ε', 15-6,3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ έν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν, καὶ ή φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εύπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους έκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῆ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ύπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν έχθρῶν. Ένδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν άνυπόκριτον. Λήψεται άσπίδα άκαταμάχητον ὀσιότητα, ὀξυνεῖ δέ άπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος έπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εύστοχοὶ βολίδες άστραπῶν, καὶ ὡς άπὸ εύκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, έπὶ σκοπὸν άλοῦνται, καὶ έκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Άγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δέ συγκλύσουσιν άποτόμως. Άντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαΐλαψ έκλικμήσει αὐτούς. Καὶ έρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν άνομία, καὶ ή κατοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Άκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ένωτίσασθε, οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι έπὶ ὄχλοις έθνῶν· ὅτι έδόθη παρὰ Κυρίου ή κράτησις ὑμῖν καὶ ή δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἦχος α'.

Δεῦτε πιστοί, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας τῆς άληθείας, Δημήτριον καὶ Εὐανθίαν, σὺν τῷ καρπῷ τῆς συζυγίας αὐτῶν, Δημητριανῶ εύφημήσωμεν· Χριστὸν γάρ ὁμολογήσαντες, καὶ

βασάνων καταφρονήσαντες, λιμοθανεῖς πρὸς Αὐτὸν ἐξεδήμησαν, καὶ δαιτυμόνες τῆς τραπέζης, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἀνεδείχθησαν, πρεσβεύοντες ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐκτελούντων ἐν ὕμνοις, τὸ ἱερὸν αὐτῶν μνημόσυνον.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε πιστοί, Εὐανθίαν τὴν σώφρονα, τοῖς ἄνθεσι τῶν ἁσμάτων ἀναδήσωμεν, ὅτι φύσεως τὴν στοργὴν, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν μεταθεμένη, πρὸς μαρτυρίου τὸ στάδιον, τῷ συμβίῳ καὶ τῷ τέκνῳ αὐτῆς, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας συναπῆλθε, καὶ σὺν αὐτοῖς οὐρανόθεν, τὰ ἔπαθλα ἐκομίσατο. Διὸ καὶ πρὸς αὐτὴν ἐκβοήσωμεν· Ἀθληφόρε πανεύφημε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Δόξα. ᾠχος β'.

Δεῦτε πιστοί, τὴν τῶν Μαρτύρων πανοικεσίαν, Δημητρίου, Εὐανθίας καὶ Δημητριοῦ, εὐσεβῶς ἐπαινέσωμεν· συσταυρωθέντες γὰρ Χριστῷ, τοῖς ἄθλοις τοῦ μαρτυρίου, τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ, τὴν δόξαν ἐκληρονόμησαν, καὶ πρεσβεύουσιν ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός. Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Ἡ προορισθεῖσα Παντάνασσα, Θεοῦ κατοικητήριον, ἐξ ἀκάρπου σήμερον νηδύος προῆκται, τῆς Ἄννης ἡγλαϊσμένης, τῆς αἰδίου οὐσίας τὸ θεῖον τέμενος· δι' ἧς ἰταμός Ἄδης καταπεπάτηται, καὶ παγγενῆ Εὐὰ ἐν ἀσφαλεῖ ζωῇ εἰσοικίζεται· ταύτη ἐπαξίως ἐκβοήσωμεν· μακαρία σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας Σου εὐλογημένος.

Εἰς τὸν Στίχον. ᾠχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ τῶν Μαρτύρων τριάς, Εὐαγγελίου τὰ εὐώδη βλαστήματα, Δημήτριε θεομάκαρ, καὶ Εὐανθία σεμνή, Δημητριανὲ θεομακάριστε· οἱ λόγοις καὶ θαύμασι, Κορνηλίου τοῦ Μάρτυρος, Θεοῦ τὴν γνῶσιν, μυστικῶς εἰσδεξάμενοι, καὶ μισήσαντες, τῶν εἰδώλων τὸ μάταιον· πίστει οἱ συναθλήσαντες, δυνάμει τοῦ Πνεύματος, καὶ συμπατήσαντες πᾶσαν, τοῦ διαβόλου ἐπίνοιαν· Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις ἡ τῶν Μαρτύρων τριάς, τῆς εὐσεβείας οἱ ὠραῖοι ἀδάμαντες, Δημήτριε θεομάκαρ, καὶ Εὐανθία σεμνή, Δημητριανὲ θεομακάριστε· Σταυροῦ οἱ τῇ χάριτι, εὐσεβῶς

παρωσάμενοι, πᾶσαν ἀξίαν, κοσμικὴν καὶ ἀπόλαυσιν, καὶ ἀθλήσαντες, ὁμοφρόνως ὡς ἄσαρκοι· στέφανον οἱ δεξάμενοι, τῆς δόξης ἀμάραντον, καὶ τὴν σκηνην τῶν Ἁγίων, εἰς κατοικίαν εὐράμενοι· Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαίροις ἡ τῶν Μαρτύρων τριάς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα αὐχήματα, Δημήτριε θεομάκαρ, καὶ Εὐανθία σεμνή, Δημητριανὲ θεομακάριστε· λιμῶ οἱ ἀθλήσεως, τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ ἐν τραπέζῃ, τῆς ζωῆς ἀπολαύοντες, τῆς τοῦ κρείττονος, γλυκυτάτης μεθέξεως· γνήσιοι οἱ ὑπάρχοντες, πιστῶν ἐστιάτορες, πρὸς μυστικὴν εὐωχίαν, τοῦ μυστηρίου τῆς πίστεως· Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς ὑμνωδίαν, τῆς ἀθλοφορικῆς πανοικεσίας· πάντες πιστοί, τὴν ἱερὰν συζυγίαν τῷ Κυρίῳ, Δημητρίου καὶ Εὐανθίας τῶν Μαρτύρων, σὺν τέκνῳ ὁμοτρόπῳ μακαρίσωμεν· Εὐαγγελίου γὰρ τὸ φῶς, διὰ τῆς διδαχῆς εἰσδεξάμενοι, Κορνηλίου τοῦ Μάρτυρος Ἐκατοντάρχου, ἐν μαρτυρίου τῇ πάλῃ ἠνδραγάθησαν, καὶ λιμοθνεῖς πρὸς Θεὸν ἐξεδήμησαν· ὧ καὶ πρεσβεύουσιν ἐκτενῶς, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός. Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Ἐν εὐσήμεν ἡμέρα Ἑορτῆς ἡμῶν σαλπίσωμεν, πνευματικῆ κιθάρα· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, σήμερον τίκτεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λύουσα· τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀνάπλασις καὶ τῆς Εὐας ἡ ἀνάκλησις· τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγὴ, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν· καὶ βοήσωμεν Αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριὴλ οἱ πιστοί· χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ, διὰ Σοῦ χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δημήτριον μέλψωμεν, καὶ Εὐανθίαν πιστοί, καὶ τούτων τὸν κάλλιστον, βλαστὸν Δημητριανόν, Κυρίου τοὺς Μάρτυρας· οὗτοι γὰρ δουλωθέντες, τῷ Κυρίῳ τῆς δόξης, καὶ

λιμοκτονηθέντες, μαρτυρίου ἐν στάσει, προσάγουσι
πρεσβείαν Αὐτῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Ἡ γέννησίς Σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάση τῇ
οἰκουμένῃ· ἐκ Σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης,
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν
εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν
ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. ᾠχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ἐνδόξων Ἀθλητῶν, τὴν ὀλβίαν τριάδα, τιμήσωμεν πιστοί, ἐγκωμίοις καὶ ὕμνοις, καὶ τούτοις ἐκβοήσωμεν, ἐν ἐνὶ πάντες στόματι· ἱκετεύετε, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, ἵνα εὕρωμεν, ἔλεος θεῖον καὶ χάριν, ἀήττητοι Μάρτυρες.

Δόξα. ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐανθία λάμπουσα, τῆς εὐσεβείας, Εὐανθία πέφνησας, Μάρτυς Χριστοῦ πανευκλεῆς, σὺν τῷ κλεινῷ ὁμοζύγῳ σου, καὶ τῷ βλαστῷ σου ἀνδρείως ἀθλήσασα.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Αἱ ἀκτῖνες ἔλαμψαν, τῆς παγκοσμίου, χαρμονῆς τοῦ τόκου Σου, Παρθενομήτορ Μαριάμ, ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κατηύγασαν, τὰς διανοίας τῶν πόθῳ ὑμνούντων Σε.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. ᾠχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταυγασθεῖσα τοῦ σοφοῦ Κορνηλίου, τῆ σωτηρίῳ διδαχῇ Εὐανθία, τὴν τῶν εἰδώλων ἔλιπες, ἀπάτην νουεχῶς, καὶ σὺν τῷ συνεύνω σου, καὶ τῷ θείῳ σου τέκνῳ, ὑπὲρ φύσιν ἤθλησας, τῆς σαρκὸς μὴ φεισθεῖσα. Ὅθεν Χριστὸν ἰκέτευε αἰεὶ, σωθῆναι πάντας τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε.

Δόξα. Ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆ σεπτῇ ἀθλήσει σου, ἡ Ἐκκλησία, Εὐανθία γάνυται, καὶ ἀνακράζει σοι πιστῶς· μὴ διαλλίπης πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν πίστει, τελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Τῆ σεπτῇ γεννήσει Σου, ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐλῳ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει Σοι· χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εὐανθίας ἡ μνήμη, ἡ ἀξιέπαινος, πνευματικὴν συγκαλεῖται, πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς, ἣν τελοῦντες εὐσεβῶς ἀναβοήσωμεν· χαίροις ἡ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, ὑπελθοῦσα ἀνδρικῶς, τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου, καὶ εἰς πλάτος ἀθανασίας, σὺν τοῖς συνάθλοις καταπαύσασα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ὅμοζήλους συνάθλους, ἔχων τὸν σύζυγον, καὶ τὸν υἱὸν σου θεόφρον, τῶν θεομάχων ἐχθρῶν, κατεπάτησας στερῶς, θράσος τὸ βέβηλον, καὶ ἐμεγάλυνας Χριστόν, ζωῆς τὸν ἄρτον ἀληθῶς, λιμῶ καὶ δίψει θανοῦσα· διὸ σήμερον Εὐανθία, ἐν ἐγκωμίοις σε γεραίρομεν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Τὰ οὐράνια πάντα νῦν ἐπαγάλλονται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει αὐτοῖς, καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς συνευφραίνονται· ἦν γὰρ προεἶδον τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς, βάτον καὶ στάμνον καὶ ῥάβδον, νεφέλην πύλην καὶ θρόνον, καὶ μέγα ὄρος, γεννᾶται σήμερον.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. *Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.*

Στ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Εὐαγγέλιον, ζήτηι τῇ κγ' Ἀπριλίου.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ. *Ἐλέησόν με, ὁ Θεός,...*

Σήμερον ἡ τῶν Ἀθλοφόρων μνήμη, Δημητρίου Εὐανθίας καὶ Δημητριάδου, τῆς Ἐκκλησίας ἐπέφανε, τῶν εὐσεβῶν τὰς ψυχὰς σελαγίζουσα, τῶν πρὸς αὐτοὺς ἀναβοώντων· χαίρετε Μάρτυρες τῆς ἀληθείας, ἡ κόσμον καὶ κοσμοκράτορα νικήσαντες, καὶ στεφάνους δόξης κομισάμενοι, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα οἱ Κανόνες· τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου εἰς στ' καὶ τῶν Ἁγίων ὁμοίως εἰς στ'.

Κανὼν τῶν Ἁγίων, ἔχων ἀκροστιχίδα ἐν τοῖς Θεοτοκίοις τήνδε· «Κυρίλλου».

Ἦδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων, τὴν στεφηφόρον σήμερον, τριάδα μέλψωμεν, ἀναβοῶντες πόθῳ πρὸς αὐτούς· Ἀθλοφόροι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀγαθοὶ τῆς χάριτος, ἡμῖν τὰ δῶρα πρυτανεύετε.

Ειδώλων, τὴν βδελυρὰν μισήσαντες, λατρείαν Ἅγιοι, μαρτυρικῶς τιμία προσφορά, καὶ θυσία εὐώδης Χριστῶ, τῷ Βασιλεῖ τῆς κτίσεως, ἐν μιᾷ γνώμῃ προσηνέχθητε.

Ἀξίαν, καταλιπὼν τὴν πρόσκαιρον, σοφὲ Δημήτριε, σὺν τῇ συζύγῳ ἠθλησας στερόνως, καὶ τῆς δόξης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, σὺ πανοικεῖ ἐπέτυχες, τὸ τέκνον σύναθλον κτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Κατάρας, προγονικῆς τῷ τόκῳ Σου, ἐρρύσω Ἄχραντε, γένος ἀνθρώπων· ὅθεν Σε Ἀγνή, μακαρίζομεν πάντες πιστοί, τῆς μητρικῆς πρεσβείας Σου, τὰς δωρεὰς ἀπεκδεχόμενοι.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ Σοί.

Εὐφραίνεται ἐφ' ἡμᾶς, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, ὅτι ἐχθρῶν ἔπαρσιν, ἀθλοφορικῶς ἐτροπώσασθε.

Δημήτριος ὁ κλεινός, καὶ Εὐανθία οἱ Χριστοῦ Μάρτυρες, ζεῦγος Θεῶ ἅγιον, διὰ μαρτυρίου ἐδείχθητε.

Ποθήσαντες τὸν Χριστόν, ζωῆς τὸν ἄρτον ἀληθῶς Μάρτυρες, ἀρτολιμῶ θάνατον, τὸν μαρτυρικὸν ὑπεδέξασθε.

Θεοτοκίον.

Ἕμνοῦμέν Σε οἱ πιστοί, χαῖρε κραυγάζοντες Ἀγνή Δέσποινα, ἡ τὸν Θεὸν τέξασα, κόσμου εἰς παντὸς ἀπολύτρωσιν.

Κάθισμα. ᾠδὴ γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ζεῦγος ἐδείχθητε, τίμιον ἅγιον, Θεῶ προσάξαντες, θυσίαν ἔμψυχον, τῷ μαρτυρίῳ ἑαυτοῦς, σὺν τέκνῳ τῷ πανολβίῳ, ἔνδοξε Δημήτριε, τῶν Μαρτύρων ἀγλαΐσμα, Εὐανθία πάνσεμνε, τῶν γυναιῶν εὐπρέπεια. Διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπεῖτε, ἐν παρρησίᾳ τὸν Δεσπότην.

Δόξα. ᾠδὴ δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς πίστεως φέρουσα, τὴν εὐανθίαν ἐν σοί, ἐν ἄθλοις διέπρεψας, τοῦ μαρτυρίου καλῶς, Εὐανθία ἀοίδιμε· ὅθεν σὺν τοῖς οἰκείοις, δοξασθεῖσα συνάθλοις, πρέσβευε παρρησίᾳ, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι, δωρήσασθαι ἡμῖν τοῖς πιστοῖς, εἰρήνην καὶ ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ίουδα μεγαλύνθητι, καὶ κραταιούσθω Δαυΐδ· Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ εὐφραινέσθω Λευί, ἐξ ὧν μοι ἐτέχθη Χριστός. Τεῖνόν σου τὴν κινύραν, ὑμνογράφε καὶ λέγε· τίς ἐστὶν ἡ τεχθεῖσα, ἣν καλεῖς θυγατέρα; Τροφός ἐστι τῆς ζωῆς μου, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ῥώμη ἀνδρισάμενοι μαρτυρικῆ, εἰδωλομανούντων ἐφαύλισας, τὴν κακουργίαν, τῶν Μαρτύρων ἢ τριάς· διὸ ζωῆς ἀπέλαβες, τῆς αἰωνιζούσης τὴν εὐκλειαν.

Φύσεως νικήσασα πᾶσαν στοργὴν, τέκνω καὶ συμβίῳ συνήθλησας, ὧ Εὐανθία, μεθ' ὧν ζῶσα ἐν Ἐδέμ, τοῖς ἐπὶ γῆς ἰάματα, βλύζεις ὡσπερ κρήνη ἀκένωτος.

Βλάστημα ὑπέρτιμον ρίζης καλῆς, διὰ μαρτυρίου τῆς πίστεως, σὺ ἐγνωρίσθης, θεῖε Δημητριανέ· διὸ σε μακαρίζομεν, σὺν τοῖς Ἀθλοφόροις τοκεῦσί σου.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με πρεσβείαις σου ταῖς μητρικαῖς, πρὸς τῶν ἐκ πανάγνωων λαγόνων Σου, σωματωθέντα, Ἄχραντε ἄνευ σποράς, κινδύνων καὶ κακώσεων, νόσων πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φωτὶ τῆς διδαχῆς, Κορνηλίου τοῦ Μάρτυρος, μακάριοι φωτισθέντες, τῇ ἀθλήσει τὸ σκότος, εἰδώλων διελύσατε.

Εὖ μάλα ἀληθῶς, Εὐανθία ἀνθήσασα, τοῖς ἄθλοις τοῦ μαρτυρίου, τὰς καρδίας εὐφραίνεις, τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Σὲ Δημητριανέ, εὐφημοῦμεν γηθόμενοι· Μαρτύρων γὰρ συζυγίας, μαρτυρίου τοῖς ἄθλοις, ὠραῖον ὠφθης βλάστημα.

Θεοτοκίον.

Ἰλέωσαι ἡμῖν, τὸν Υἱόν Σου καὶ Κύριον, τοῖς πρόθω Σοι ἐκβοῶσι· χαῖρε Μήτηρ Παρθένε, τοῦ κόσμου καταφύγιον.

Ὡδὴ στ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Συνδέσμῳ θείῳ τῆς πίστεως, οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ συνδεόμενοι, πλάνης ἐλύσατε, εἰδωλικῆς τὴν παράταξιν, καὶ οὐρανόθεν στέφη, νίκης ἐδέξασθε.

Ἀρχῆς γηίνου τὴν εὐκλειαν, πανσόφως εἰς οὐδὲν λογισάμενος, Μάρτυς Δημήτριε, διὰ θανάτου ἀπέλαβες, τῆς βασιλείας δόξαν, τὴν ἀτελεύτητον.

Λιμῶ καὶ δίψει ἀθλήσασα, τῆς βρώσεως εἰς κόρον γεγένησαι, Θεοῦ τῆς χάριτος, συνδαιτημόνας σου ἔχουσα, τὸ τέκνον Εὐανθία, καὶ τὸν ὁμόζυγον.

Θεοτοκίον.

Λαὸν Παρθένε τῆς χάριτος, διάσωζε εὐχαῖς Σου καὶ φύλαττε, πόθῳ Σοι ψάλλοντα· χαῖρε Θεὸν ἢ κυήσασα, καὶ πάλιν μετὰ τόκον, Παρθένος μείνασα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς ἀγρευθέντες πανοικεῖ τῷ Κυρίῳ, τοῦ Κορνηλίου διδαχῆς τῇ σαγήνῃ, τὰ ἄθλα ἐμιμήσασθε πανεύφημοι αὐτοῦ, καὶ Χριστὸν κηρύξαντες, ἐναντίον τυράννων, λιμοθενεῖς ἐδέξασθε, τὸ μακάριον τέλος. Ὅθεν αἰτεῖσθε πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τῆς αἰωνίου ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν.

Ὁ Οἶκος.

Φωνῇ σαγηνευθέντες, καὶ θαύμασι ζωγρηθέντες, Κορνηλίου τοῦ Ἐκατοντάρχου, καὶ πόθῳ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, θελχθέντες τὴν διάνοιαν, πλοῦτον, δόξαν καὶ βίον ἅπαντα, ἐμφρόνως ἐμισήσατε, καὶ τῷ Εὐαγγελίῳ ὑπετάγητε· πυρὶ ἀγάπης δὲ θεϊκῆς, τὰς καρδίας φλεγόμενοι, ἀλλήλων τῶν εἰς Χριστὸν πόθον ἐξήψασθε, καὶ μαρτυρίου τὸν δρόμον ἐπορεύθητε, καλλίνικοι τῆς εὐσεβείας Μάρτυρες, Δημήτριε καὶ Εὐανθία, σὺν Δημητριανῷ τῷ παμφιλτάτῳ υἱῷ. Ὅθεν ἄρτολιμῷ τελειωθέντες, τοῦ οὐρανοῦ δεῖπνον ἠξιώθητε, ἐν ᾧ τῆς δεσποτικῆς χαρᾶς, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις ἀπολαύοντες, ἐξαιτεῖσθε ἐν παρρησίᾳ, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην ὑμῶν, τῆς αἰωνίου ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν.

Μηνολόγιον.

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς (Σεπτεμβρίου), μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐανθίας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, ἦτοι Δημητρίου τοῦ συζύγου αὐτῆς καὶ Δημητριανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῶν.

Στίχοι.

*Ἄγχουσιν οἱ τρεῖς ἄρτολιμῷ γεννάδες,
Ἄρτους τὸν αἰτήσαντα δεῖξαι τοὺς λίθους.
Ἕτεροι.*

*Εὐανθοῦσα πέφηνας γυνὴ τοῖς ἄθλοις,
Μαρτυρίου πνέουσα ὀσμὴν τὴν θεῖαν.
Ἐνδεκάτῃ λιμῶ ἔθανε Μαρτύρων τριάς κλυτή.*

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τοῦ Κορνηλίου, ὡς σοφισθέντες ῥήμασιν ἱεροῖς,
Μάρτυρες μιᾶ ἐν γνώμῃ, ἄρτολιμῶ, ἐνηθλήσατε
κραυγάζοντες· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης Σου
Κύριε.

Λιμοκτανθέντες, διὰ τὸν Ἄρτον Μάρτυρες τῆς ζωῆς, ἐν
τῆς βασιλείας δεῖπνῳ τῷ μυστικῷ, ἀνεκλίθητε κραυγάζοντες·
εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης Σου Κύριε.

Γεωργηθεῖσα, ἐν τῇ ἀθλήσει ὅλη ὡς γῆ καλή, Μάρτυς
Εὐανθία ἄνθη, τὰ τῆς ζωῆς, φερωνύμως ἀνεβλάστησας,
εὐωδιάζουσα, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Λαὸν Παρθένε, τῶν Ὁρθοδόξων σκέπε ἐν πειρασμοῖς,
φέρουσα ἀεὶ δεήσεις ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐκ καρδίας Σοι
κραυγάζοντος· εὐλογημένη Σύ, ἐν γυναιξὶ Πανάχραντε
Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Τοῦ Χριστοῦ τῶν παθῶν κοινωνήσαντες, ἐν φρονήσει
μιᾶ οἱ τρεῖς Μάρτυρες, Αὐτῷ νῦν συμπάριστασθε, ἐν
ὑψίστοις βοῶντες· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν
Κύριον.

Τῷ Χριστῷ πανοικεῖ ἐδουλώθητε, καὶ ἀθλήσει Αὐτὸν
ἐδοξάσατε, τυραννικὴν αὐθάδειαν, μηδαμῶς πτοηθέντες·
ὄθεν τῆς δόξης, Ἀθλοφόροι τῆς ἄνω ἐτύχετε.

Εὐανθία τερπνῶς εὐανθήσασα, ἐν τῇ πίστει Χριστοῦ
τοῦ Δεσπότη σου, μαρτυρικῇ ἀνδρείᾳ σου, σὺν παιδὶ καὶ
συνεύνω, Αὐτὸν δυσώπει, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ
δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὴν σάρκα λαβὼν ἐξ αἱμάτων Σου, σωτηρίαν ἡμῖν ἔδωρήσατο, Ὅν εὐλογοῦντες κράζομεν, Σοὶ τῇ μόνη Παρθένω· χαῖρε Μαρία, οὐρανῶν τε καὶ γῆς ἡ Βασίλισσα.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὑμνοὶς τὴν καλὴν συζυγίαν, τῶν πανενδόξων Ἀθλοφόρων, δεῦτε εὐφημήσωμεν πόθῳ, ὅτι τυράννων, καταβαλόντες θράσος, τὴν πίστιν ἐστερέωσαν, καὶ τὴν εὐσέβειαν ἐκράτουναν.

Εἶδη πολυτρόπων βασάνων, καθυπομείναντες γενναίως, καὶ λιμῶ σὺν δίψει θανόντες, κληρονομίαν, ἐν οὐρανίοις δόμοις, Ἁγίων τὴν ἀπόλαυσιν, Μάρτυρες ἔνδοξοι ἐσχήκατε.

Μάρτυς θαυμαστὴ Εὐανθία, σὺν Δημητρίῳ τῷ συνεύνῳ, καὶ τῷ Ἀθλοφόρῳ βλαστῷ σου, ἐκδυσωπεῖτε, τὴν ἐν Τριάδι μίαν, Θεότητα μακάριοι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῆς κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοὺς ἐκ βαθέων καρδίας, προσφερόμεν Σοὶ Θεοτόκε, ὅτι ἐξ ἀγνῶν Σου αἱμάτων, Πατὴρ τὸν Λόγον, ὑπερφυῶς τεκοῦσα, ἐρρύσω τοῦ Προπάτορος, τῆς καταδίκης τὸ ἀνθρώπινον.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Δημήτριον τιμήσωμεν, καὶ Εὐανθίαν σήμερον, σὺν τῆς αὐτῶν συζυγίας, βλαστῷ τῷ τιμιωτάτῳ· Χριστὸν γὰρ ἀγαπήσαντες, καὶ λιμοθενεῖς ἀθλήσαντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, τῶν ἐκτελούντων ἐκ πόθου, αὐτῶν τὴν ἔνδοξον μνήμην.

Ἐτερον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τῆς πίστεως τῇ μυστικῇ, εὐανθία κομῶσα, Μαρτύρων εἰς τὸ στάδιον, Εὐανθία εἰσηλθες, καὶ ῥώμη τῆς εὐσεβείας, ἐν αὐτῷ ἐμπρέψασα, ἀξίως ἐστεφανώθης· ὅθεν πρέσβευε αἰεὶ, τῷ Θεῷ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ πιστῶς εὐφημούντων.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἐκ τῆς ἀκάρπου σήμερον, Ἄννης ἄνθος προῆλθεν, ἡ Θεοτόκος ἅπαντα, εὐωδίας ἐνθέου, πληροῦσα πέρατα κόσμου, καὶ χαρᾶς αἰδίου, ἐμπιπλῶσα τὴν κτίσιν, ἣν ὑμνοῦντες ἀξίως, εὐφημήσωμεν ὡς οὔσαν, τῶν γηγενῶν

ὑπερτέραν.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν Μαρτύρων τιμήσωμεν, τὴν τριάδα ἐν ἄσμασι, φιλεόρτων σήμερον τὰ συστήματα, σὺν Εὐανθίᾳ Δημήτριον, καὶ τούτων τὸ βλάστημα, θεῖον Δημητριανόν, τοὺς συμφώνως ἀθλήσαντας, καὶ αἰσχύναντας, δυσμενῶν παρατάξεις ἀοράτων, τῇ δυνάμει τοῦ Σωτῆρος, καὶ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Φωτισθέντες τοῖς ῥήμασι, Κορνηλίου τοῦ Μάρτυρος, καὶ Χριστοῦ τοῖς ἵχνεσιν ἐφαψάμενοι, ἡ Εὐανθία ἡ ἔνδοξος, ὁ θεῖος Δημήτριος, καὶ ὁ Δημητριανός, ἡ τριάς ἡ θεόκλητος, ἐπορεύθησαν, μαρτυρίου τὸν δρόμον καὶ εἰς πλάτος, τῆς ἀφθάρτου βασιλείας, στεφανηφόροι κατέπαυσαν.

Τὸν Χριστὸν ἀγαπήσαντες, καὶ τὸν κόσμον μισήσαντες, πανοικεῖ ἐδράμετε πρὸς τὸ στάδιον, τοῦ μαρτυρίου τῆς πίστεως, ἐν ᾧ ἀριστεύσαντες, κατ' ἐχθρῶν τῶν δυσμενῶν, παμμακάριστοι Μάρτυρες, ἀπολαύσεως, ἀθανάτου ἐκτήσασθε τὴν χάριν, καὶ παρέστητε ἐν δόξῃ, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Τοῦ Σωτῆρος τῆς πίστεως, κορεσθέντες τῇ χάριτι, λιμοθνεῖς μετέβητε πρὸς τὴν ἄπνονον, τῆς Βασιλείας ἀπόλαυσιν, καλλίνικοι Μάρτυρες, καὶ τοῦ δείπνου τῆς ζωῆς, τῆς χαρᾶς ἠξιώθητε, ἰκετεύοντες, τὸν Δεσπότην τοῦ κόσμου παρρῆσῖα, ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώντων, ὑμῶν τὴν ἔνδοξον ἄθλησιν.

Δόξα. Ἦχος α'.

Ἐνδεδυμένοι τὸν Χριστόν, ἐν σταδίῳ τὸν ἐχθρὸν ἐγυμνώσατε, καὶ διὰ πίστεως Αὐτὸν ἐθριαμβεύσατε, Δημήτριε καὶ Εὐανθία, ἡ καλὴ τῶν Μαρτύρων συζυγία, σὺν Δημητριανῷ τῷ τιμίῳ βλαστῷ· διὸ τῶν στεφάνων τὰ κάλλη, παρὰ Κυρίου ἐπλάκησαν ὑμῖν, καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, τὸ πλήρωμα ἀπεδόθη, παρὰ τοῦ ἐν Τριάδι προσκυνουμένου Θεοῦ. Αὐτῷ οὖν πρεσβεύετε, ἐν παρρῆσῖα δεόμεθα, δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός. Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, λαοὶ σήμερον γέγονεν·
ἰδοὺ γὰρ ἡ προορισθεῖσα ἀπὸ γενεῶν ἀρχαίων, Μήτηρ καὶ
Παρθένος, καὶ δοχεῖον Θεοῦ, ἐκ στείρας γεννηθῆναι
προέρχεται· ἄνθος ἐκ τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ
ράβδος ἐβλάστησεν. Εὐφραινέσθω Ἄδὰμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ
Εὐὰ ἀγαλλιάσθω χαίρουσα· ἰδοὺ γὰρ ἡ οἰκοδομηθεῖσα ἐκ
πλευρᾶς τοῦ Ἄδὰμ, τὴν θυγατέρα καὶ ἀπόγονον, μακαρίζει
ἐμφανῶς· ἐτέχθη μοι γὰρ φησι λύτρωσις, δι' ἧς ἐκ τῶν
δεσμῶν τοῦ Ἄδου ἐλευθερωθήσομαι. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυῖδ
κρούων τὴν κινύραν, καὶ εὐλογεῖτω τὸν Θεόν· ἰδοὺ γὰρ ἡ
Παρθένος πρόεισιν ἐκ πέτρας ἀγόνου, πρὸς σωτηρίαν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόστολον ζήτηι τῇ β' Σεπτεμβρίου.

**Εὐαγγέλιον ζήτηι τῇ κστ' Ὀκτωβρίου, ἐν τῇ Μνήμῃ
τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.**

**Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται
δίκαιος. Ἄλληλούϊα.**

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τοῦ Μαρτύρων τριάς κλυτῆ, ὡς πανοικεσία, τοῦ
Σωτῆρος πανευκλεῆς· χάριν οὖν αἰτεῖσθε, τοῖς πόθῳ
εὐφημοῦσιν, τοῦ θείου μαρτυρίου, ὑμῶν τὰ τρόπαια.

Στίχοι.

*Κυρίλλου Ῥόδου τῆς ποιμένης Ποιμενάρχου,
Τριάς Μαρτύρων τοὺς ὕμνους τούσδε δέχου.*